

ærede Medlem her ligeoverfor mig (S. M. Peterfen), til den Betsjendtgjorelse, der foreligger. Har han iøvrigt nærmere Oplysninger at meddele med Hensyn til dens Anvendelse, vilde jeg ønske, at han havde meddeelt mig dem, inden han fremførte dem her i Thinget, saaledes at jeg havde haft dem liggende for mig i deres Heelhed; saa skulde jeg gjerne have udtalt mig om dem, men jeg kan ikke indlade mig paa nogen Udtalelse efter et saadant Uddrag, som det ærede Medlem gjorde. Jeg maa dog tilstaae, at forsaavidt jeg kunde see derefter, troer jeg, at det ærede Medlem var i Misforstaaelse; thi mangfoldige af de ærede Medlemmer vilde vistnok siebliffeligt selv efter den Meddelelse, han gav, vide at vurdere Forskjellen mellem Bemidlede og Ubemidlede og dem, der ere berettigede til at forlange Fattigunderstøttelse. Jeg skal nu henvende mig til de Forslag, med Hensyn til hvilke der er Spørgsmaal om Afstemning. Det første er et reent Fortolkningsspørgsmaal. Jeg troer, at det ærede Fleertals Ordfører (Berg) yttrede, at han selv ikke havde været tilstede fra Begyndelsen af Forhandlingen, og at han som Følge deraf ikke ganske hørte, hvad der af Ordføreren i saa Henseende blev bemærket. Vist er det, at det egentlige Hovedsynspunkt, som af Ordføreren forekom mig fuldstændig uagtigt og rigtigt blev fremdraget, gif det ærede Fleertals Ordfører aldeles ikke ind paa. Det ærede Fleertals Ordfører spurgte, hvor er den positive Lov, som udtrykkelig hæver Bestemmelsen i Loven af 31te Marts 1860. Jeg svarer dertil: Vel er der ikke nogen Paragraph i Loven af 1870, som hæver alle de ældre Love, som angaae samme Gjenstand, men der er ganske vist med Hensyn til det her foreliggende Spørgsmaal en positiv Bestemmelse, som forandrer den ældre Regel i Loven af 31te Marts 1860. (Berg: Ja! det har jeg sagt.) Ja! det er det, hvorpaa det kommer an. Det, hvorpaa det kommer an, er, at der i den nye Lov er en positiv Bestemmelse, som netop handler om det selv samme Punkt, som i en tidligere Lov er undergivet en anden Regel. Det ærede Thing maa udfylde, at jeg kommer ind paa en strengt juridisk Discussion; det er jo min Pligt

at gjøre den Anffuelse gjældende, som jeg er overbeviist om stemmer med Lovens Bud, jeg er overbeviist om, at Thingets Medlemmer ikke kunne ønske Andet, end at man loyalt skal følge den Lov, som nylig er vedtagen. Det er, som Ordføreren nylig bemærkede, givet, at det er det, man maa see hen til, naar der er Spørgsmaal om Forholdet mellem to Love, om den yngre Lov omhandler netop det samme Forhold, som findes omtalt i den ældre Lov. Der er sagt her i Betænkningen, at Anvendelsen af Loven af 1870 kan blive at udfylde ved de ældre Regler. Herpaa foreligger der netop et Exempel i Betænkningen; det er tilfældigvis stillet i Spidsen med Hensyn til Justitsministeriet, det kunde ogsaa have staaet andre Steder, troer jeg. Det er der bemærket, at der er et Punkt, hvor man kan blive nødt til at gaae tilbage til de ældre Love, og hvorfor? Fordi det er et Punkt, som aldeles ikke er omtalt i den nyere Lov. Men, mine Herrer, naar Loven af 31te Marts 1860 — og den tilsvarende Lov af 19de Februar 1861 osv. — siger, „at, forener Nogen flere Embeder eller offentlige Bestillinger, skal han i disses sammenlagte Lønninger lide et Afdrag“, og dertil føjer visse nærmere Bestemmelser, som vise, at denne Lov angaaer „de Lønninger, som udredes af Kongerigets Finantser eller af de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven“ — man var ikke istand til dengang i en Rigsdagslov at give den almindelige Regel, fordi der var to Lovgivningsmagter — og dernæst den nugældende Lov af 1870 § 5 siger: „Forener Nogen flere Embeder eller Bestillinger, for hvilke særlig Lønning er fastsat ved Lønningslove, skal han i deres sammenlagte Lønninger lide et Afdrag“, saa er det umuligt at benægte, at Lovgivningsmagten i 1870 har haft netop det Spørgsmaal for sig, som er omtalt i Loven af 31te Marts 1860, og har givet en klar, udtømmende og fuldstændig Regel om dette Forhold. Hvorledes er det saa muligt at sige, at man ved Anvendelsen af Loven af 1870 skal gaae tilbage til den ældre Regel, som ligefrem er i Strid med den? Ja, der er ikke Mere at sige om den Ting. Det hele Spørgsmaal ligger i en Nøddeskål, det ligger